

μηδενικός

μηδενικός, -ή, -ό, επίθ. [<μηδέν + κατάλ. -ικός], μηδενικός· το ουδ. ως ουσ. **το μηδενικό**, **1.** άνθρωπος ανίκανος να φέρει σε πέρας μια δουλειά ή μια υπόθεση, άνθρωπος ανάξιος λόγου, ασήμαντος, τιποτένιος. (Τραγούδι: *δεν είμαι τίποτα, αφού δεν μπόρεσα να σε κρατήσω, δεν είμαι τίποτα, είμαι ένα σκέτο μηδενικό*). **2.** ο παρακατιανός, ο τελευταίος σε μια κοινωνική ή επαγγελματική τάξη: «δεν μπορώ να καταλάβω γιατί εσύ, κοτζάμ επιστήμονας, κάνεις παρέα μ' αυτό το μηδενικό!»·

- από μηδενική βάση, βλ. λ. [βάση](#)·

- *έκανε ένα μεγάλο μηδενικό*, δεν έκανε απολύτως τίποτα σε κάτι που του αναθέσαμε, απέτυχε παταγωδώς: «του 'δωσα να μου τελειώσει μια δουλειά κι έκανε ένα μεγάλο μηδενικό ο άχρηστος!». Ορισμένες φορές, το μεγάλο διπλασιαζόμενο και σπάνια η φρ. συνοδεύεται από κίνηση του χεριού, που σχηματίζει στον αέρα με το δείκτη τεντωμένο ένα μεγάλο μηδενικό·

- *τα τρία μηδενικά*, το αποχωρητήριο, ιδίως αυτό που υπάρχει σε δημόσιους χώρους: «στο σταθμό των τρένων, τα τρία μηδενικά ήταν μέσ' στη βρόμα!». Από την ένδειξη 000 αντί του W.C.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας